

Časopis Farního sboru Českobratrské církve evangelické ve Valašském Meziříčí

Duben 2022 / 234

Toto praví Hospodin, který razí cestu mořem, dravými vodami stezku, jenž přivádí vozbu i koně, vojsko a válečnou moc i dokáže, že pospolu lehnou a nepovstanou, dohořeli, zhasli jako knot. „Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemítejte. Hle, činím něco docela nového a už to raší. Nevíte o tom? Já povedu pouštní cestu, pustou krajinou řeky. Čest mi vzdá zvěř pole, šakalové i pštrosi; obdařil jsem poušť vodou a pustou krajinu řekami, abych napojil svůj vyvolený lid. Lid, jež jsem vytvořil pro sebe, ten bude vyprávět o mých chvályhodných činech.“ „Nebyl jsem to já, koho jsi vzýval, Jákobe, kvůli mně ses neobtěžoval, Izraeli! Já, já sám vymažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenou. Připomeň mi to, můžem se spolu soudit, sám si spočítej, pro co bys mohl být ospravedlněn. Tvůj otec byl první, který zhřešil, tvoji mluvčí mi byli nevěrní. Správce svatyně jsem zbavil posvěcení, Jákoba jsem vydal klatbě, Izraele zhanobení.“ „A nyní slyš, Jákobe, můj služebníku, Izraeli, jehož jsem vyvolil. Toto praví Hospodin, který tě učinil, který tě vytvořil v životě matky a pomáhá ti: Neboj se, Jákobe, můj služebníku, Ješurúne, jehož jsem vyvolil. Já vyleji vody v místa zprahlá žízní, bystřiny na suchou zemi. Já vyleji svého ducha na tvé potomstvo a své požehnání na ty, kteří z tebe vzejdou. Porostou jak mezi trávou, budou jako topoly při tekoucích vodách. Onen řekne: ‚Já jsem Hospodinův‘ a jiný se nazve jménem Jákobovým, další si napíše na ruku: ‚Jsem Hospodinův‘ a dá si čestné jméno Izrael.“ Toto praví Hospodin, král Izraele, jeho vykupitel, Hospodin zástupů: „Já jsem první i poslední, kromě mne žádného Boha není. (Proroctví Izajášovo 43,16-22.25-28.44,1-6)

Milí přátelé, členové i příznivci meziříčského evangelického sboru,

tento úryvek Izajášova proroctví je jedním z textů pro 5. neděli v postu, před Velikonocemi. Byl psaný pro lidi jiné doby, ale přesto je nadčasový. Může nás oslovit v současné situaci války na Ukrajině, a tak jako tehdejší posluchačům dodával naději, tak může povzbudit i nás před velikonočními svátky. Velmi výrazně se v něm totiž mluví o vině a odpuštění (téma Velkého pátku a Ježíšovy smrti) a proměně a nové

naději v Bohu (téma Velikonoční neděle a Ježíšova vzkříšení).

Izajáš psal národu, který byl vyhnán ze své země, ztrácel svou kulturu, jejich města byla rozbořena. Izraelský národ byl vehnán do slepé uličky krutou vnější mocí. Izajáš jim vyřizuje: Bůh přichází a dává vám další naději a tvoří pro vás novou cestu.

V Ježíši Kristu sestoupil Bůh do nehlubší a bezvýchodné lidské bídy, kde to vypadá, že proti člověku je tma a neproniknutelná zeď. Ukrajina je Golgotou naší doby. Izajášovo slovo se však může týkat i nás. Prorok nejdřív říká: *Podívej se, kdy a kde jsi už prožíval nějaké těžké věci a Bůh přesto zasáhl – vzpomeň si, jak to tam vypadalo bezvýchodně, jak vás na útěku z Egypta, kde jste byli v otroctví, provedl Rudým mořem a vaši nepřátelé zhasli jako knot svíčky.*

Pak ale obrací náš zrak do budoucnosti: *Ale teď už nevzpomínej jenom na to, co bylo. Nepodléhej tomu pokušení myslet si, že to dobré už tu bylo a teď už to jde jen z kopce, ale dívej se dopředu. Zkus pocítit, že přichází Bůh, který ti dokáže připravit cestu i na poušti.* Když čteme, že Hospodin zavlažuje pustinu a vede pouštní stezku, jsou to také zázraky, protože do písku se vsákne i mnoho vody, a protože stezku na poušti přece normálně hned zavane písek. Izajáš se i nás snaží přimět k tomu, abychom viděli, že Bůh činí zcela nové věci, a abychom věřili, že nás Bůh vyvede z každé slepé uličky nebo krize.

Izajáš nás ale nevede jen k naději, ale i k pokání. Vyřizuje nám závažnou Boží námitku: *Nebyl jsem to já, i když jsi na mě myslel a asi se mnou počítal...* Dává nám najevo, že se s Bohem můžeme fatálně minout.

Poznat a uznat svou vinu není snadné. Nejde jen o to, jak jsem já konkrétně někomu ublížil. Vina má více vrstev – německý filosof Karl Jaspers napsal na konci 2. světové války, že vina není kriminální, ale i politická (člověk např. zvolí někoho, kdo se stane diktátorem, svede lid na scestí nebo zdevastuje zemi), nejen morální (kdy se odpovídáme jen svému svědomí), ale i metafyzická (kdy se odpovídáme Bohu). Při bohoslužbách občas vyznáváme, že *i my máme podíl na bídě našeho světa*. Jako obyvatelé západní civilizace žijeme na úkor chudší části světa a máme spoluvinu i za to, co naši politici nechtěli vidět a řešit, k čemu je (a asi i nás) vedl strach nebo pohodlí. Od Židů se můžeme přiučit i v jedné citlivé věci: I když milují své předky a váží si jich jako asi žádný jiný národ, dokážou k nim být kritičtí. Vina předků pro ně není tabu, protože věří v Boží milosrdenství a odpuštění. Aby člověk mohl v plné míře přijmout odpuštění, musí si také v plné míře připustit svou vinu. Největší školou v tom pro nás křesťany je Velký pátek - den, kdy se ukazuje velký lidský hřích (jako lidé jsme zabili Krista), ale i nezměrná Boží láska (Bůh se ním lidem za to nepomstil!). Už jsme si na to zvykli, ale je to neuvěřitelné: Kříž (popravčí nástroj) se stal znamením spásy a odpuštění.

Boží odpuštění nám Izajáš vyřizuje také velmi naléhavě: *Pro sebe sama, tedy pro svou podstatu (kterou je láska), Bůh vymaže naše nevěrnosti a viny, už nechce vzpomínat na naše hříchy, nechce nám nic vyčítat.* A znovu potvrzuje naše povolání: *vyvolil jsem si tě, požehnán ti* (každý z nás jsme to slyšeli u svého křtu, i když jsme tomu možná ještě nerozuměli).

A k tomu přichází ještě Boží slib proměny: změníme se my i svět kolem nás. Budeme Bohu oddaní („*jsem Hospodinův*“), protože na nás Bůh vyleje svého Ducha a své požehnání. A to je vyjádřené obrazem bujného růstu, což je v zemi, kde je převážně poušť, velmi silné zaslíbení. Bůh naši uhasí žízeň po lásce, pravdě, spravedlnosti a svobodě.

Na první stránce časopisu je fotografie jednoho z tzv. smírčích křížů. Ty lidé stavěli na místech, kde se stalo nějaké neštěstí nebo kde došlo k nějakému násilí nebo dokonce masakru. To, co máme nyní před očima (genocida a zločiny proti lidskosti v Buče u Kyjeva, ale i jinde), vypadá hůř než obraz ukřižovaného Ježíše na Golgotě. O smíření se teď sotva dá mluvit. Nejdřív je třeba postavit zločince před soud (pokud to vůbec bude možné), teprve pak je možné začít mluvit o odpuštění a pak o smíření. Také se nedá mluvit o smíření za druhé, za ty, kterým někdo někoho zabil. Smírčí kříže byly stavěny nejen tam, kde už se lidi usmířili, ale právě i tam, kde po smíření a pokoji lidé toužili, i když věděli, že ho ještě není zdaleka dosaženo.

V kuchyni a v místnosti za kuchyní jsou ubytovaní hosté z Ukrajiny - babička, maminka a dvouletá dívka (Larisa, Saša a Mila). Doufám, že jejich pobyt u nás nebude narušovat sborová setkávání. Chodí na bohoslužby a stojí o neformální setkávání. Budu Vám velmi vděčný, když jim nabídnete rozhovor, procházku či výlet, když o ně projevíte zájem. Jsou z východní části Ukrajiny, z Charkovské oblasti, a tudíž ruskojazyční. Ruštinu jsme povětšinou zapomněli, ale věřte, že to není velký problém, dorozumět se dá. Domluvil jsem s nimi, že po kávě po bohoslužbách a při sborových dnech či večerech můžeme mýt nádobí v kuchyni, resp. tam chystat pohoštění, jinak je však vhodné respektovat jejich soukromí. Dámské toalety může sbor samozřejmě využívat jako obvykle. Děkuji br. Zajíčkoví, že zařídil vybudování sprchy v jedné z kabinek na dámských toaletách (prosíme dámy, aby hojněji využívali další WC naproti). Děkuji také všem dalším lidem, kteří ubytovali u sebe doma někoho z těch, kteří utíkali před hrůzami války do bezpečí. Děkuji za všechny úžasné projevy solidarity.

Protože toto číslo časopisu je určeno všem členům sboru, chtěl bych Vám všem jménem staršovstva poděkovat za Váš příspěvek pro život sboru, ať duchovní, materiální či finanční. Jsme vděční za jakoukoli Vaši aktivitu i za Vaše modlitby za sbor. Jsme vděční za každou nezištně odvedenou práci i za to, že pravidelně pamatujete i na hmotné potřeby církve a potřebných lidí. Děkujeme i za Váš příspěvek Jeronýmově jednotě, která účinně rozděljuje půjčky i dary sborům na opravy budov. I náš sbor z jejích fondů vícekrát čerpal; bez bezúročné půjčky Jeronýmovy jednoty bychom nezvládli náročnou rekonstrukci kostela a fary, která proběhla v několika minulých letech.

Jménem staršovstva Vás všechny srdečně zvu k bohoslužbám o Velikonocích, jakož i k dalším setkáním. Prosím, neostýchejte se přijít ani tehdy, když jste v kostele dlouho nebyli. Náš sbor je společenství, kam stojí za to chodit, kde jsou lidé různí, ale vzájemně se přijímají, kde není ani přísná ani úzkoprsá, ale otevřená atmosféra. Jsme společenství lidí, kteří jsou si dobře vědomi své hříšnosti, ale také toho, že jim Bůh odpouští a že jsou si před ním rovni. Snažíme se přijímat navzájem a radovat se z Boží lásky. Těšíme se na Vás.

Nyní se už při bohoslužbách ani jiných setkáních nemusejí používat roušky – ty nám však zbyly pro případ, že se cítíme trochu nachlazení nebo ne zcela fit, a jejich nasazením pak můžeme projevit svou ohleduplnost k ostatním.

Prosím ty, kdo by měli zájem o návštěvu faráře, aby se mi ozvali, velmi rád si na každého udělám čas. Můžeme se domluvit i na vysluhování Večeře Páně doma. Přeji Vám, aby Vás Bůh opatroval a žehnal Vám nejen o Velikonocích.

Srdečně zdraví Váš *Daniel Heller*

Jubilanti

Miroslav Krba
Marie Foltová
František Palacký
Milan Cedidla

Jan Zajíček
Jaroslav Toman
Emílie Buryšková
Daniel Košťál

K zamyšlení

O tatínkovi

Vzpomínky, uchované v mé mysli, mi připomínají čas, který už dávno není, avšak zbývají mi stále slůvka k vyprávění. Vybavují se mi „písničky domova“ z mého útlého dětství, někdy už matné to útržky, jež se snažím zachytit v jejich celistvosti. Tentokrát budu vzpomínat na našeho tatíčka (tak jsme ho oslovovali) Vítězslava Jana Švingra (* 14.4. 1907, + 11.6. 1939).

Narodil se jako první ze tří synů do katolické rodiny drobného rolníka v Dolním Bukovsku v jižních Čechách. Již jako školák hodně četl, zajímal se o literaturu. Ve 14 letech nešťastnou náhodou ochrnl na levou polovinu těla (jeho jen o málo starší kamarád ho postřelil z volně visící zbraně ve světnici před očima dospělých). Po návratu z léčebných zařízení se jeho život úplně změnil. Z chlapce se stala zátěž malého hospodářství, které potřebovalo zdravé ruce. Rodiče, zejména otec, neměli pro postižení syna dostatek pochopení, ani pro jeho první básnické pokusy. Proto, sotva dvacetiletý, odešel z domova hledat smysl a víru v život tělesně postiženého mladého člověka. Bez koruny „načerno“

Blanka Maršálková

odjel do Prahy, pouze s několika básničkami v kapse. Zde se obrátil na Ženský dobročinný spolek, jemuž předsedala Eliška Purkyňová. Po přečtení tatíčkových prvních básní mu poskytla finanční výpomoc na vydání první knížky veršů *Atom duše* (vydána nakladatelstvím Orbis v Praze roku 1928, věnována z vděčnosti E. Purkyňové). Tuto knihu, stejně jako i další, sám rozprodával, a tak získával prostředky na živobytí i na vydávání dalších knih.

Ubytoval se na Hradčanském náměstí v suterénu Slavatova paláce. Zde poznal moji maminku Marii Jakubovou, která přijela do Prahy z Hrubé Horky na Železnobrodsku hledat práci. Bydlela nedaleko na Loretánském náměstí. Sešli se tak dva chudí, opuštění lidé, a našli v sobě zalíbení, oporu a porozumění. Svou druhou knihu, nadepsanou *Kytička fialek* (vyšla v roce 1929), věnoval autor mamince. Jak dojemná jsou jeho úvodní slova, z nichž alespoň pár uvádím: „Maňko, podávám Ti tuto kytičku písni, překypujících přes okraj duše, nasbíranou v různých chvílkách s Tebou strávených, a přál bych si, abys poznala cenu oněch melodií, byť i byly prostinké...“ Koncem roku 1929 se vzali, aby si založili domov, po němž tolik toužili. Nejprve bydleli v podnájmu v Suchdole u Prahy, kde se jim narodila dcera Věra (r. 1930). Moc si přáli mít vlastní domek, a tak využili výstavby Větrovcovy kolonie v Říčanech u Prahy (o tom jsem už jednou psala). Zde, v domečku „na dluh“, jsem se už narodila já (r. 1932) a posléze i bratr Jiří (r. 1935).

Kromě psaní veršů i prózy se tatíček zajímal o filatelii, dopisoval si s filatelisty z Evropy i ze zámoří (používal „esperanto“), z francouzštiny a němčiny mu pomáhala s korespondencí maminka. Brzy se však začaly u tatíčka projevovat důsledky zranění z dětství (náboj zůstal v lebeční kosti, pro značné riziko nebyl vyoperován), trpěl silnými bolestmi hlavy, které tišil analgetiky. Později se přidaly potíže se žaludkem – ty nejprve přehlížel v honbě za živobytím pro pětičlennou rodinu a za splácením hypotéky. Posléze dal na radu svého ošetřujícího lékaře Dr. Rýdla, přítele a filatelisty; v lednu r. 1939 podstoupil operaci. Diagnóza byla neúprosná: rakovina dvanáctníku v pokročilém stádiu. 11.6. 1939 tatíček nemoci podlehl – bylo mu pouhých 32 let.

Z posledního období jeho života mi utkvěly světlé okamžiky, když mě přizvával ke „známkaření“. Ráda jsem mu pomáhala třídit známky podle států, ukládat je do katalogu s průsvitnými řádky, tatíček mě přitom moc chválil. Měl nás všechny velmi rád. Krátce před smrtí napsal mé sestře do památníčku tyto verše:

„Svou mládí pohádku v srdci si nes,
ty radosti, plesy, chvíle zasněné,
abys i tam, kde mnohý už kles,
haluzce dala vyrůstí zelené.

Až přijde život, osudu škleb,
haluz dětství Ti vyraší v květ.
A neboj se, vždyť úsměv a štěstí
vyrůstá z bolu, strastí i béd.“

Nejen z tatíčkovy pozůstalosti, ale hlavně z vyprávění naší maminky jsme se postupně dovídali, jak i přes těžký zdravotní hendikep se životu dokázal postavit čelem, svým úsilím a zodpovědností. Dosáhl i smíření s rodiči, a také s Bohem, do jehož rukou nás v onom osudném roce devětatřicátém svěřil, když nás, děti, maminka s jeho přáním vedla ke křtu do chrámu sv. Petra a Pavla v Říčanech.

To už jsem žila ve Valašském Meziříčí, když jsme se s manželem dověděli o knize Ivana Wernische *Zapadlo slunce za dnem, který nebyl* (vydána nakladatelstvím Petrov v Brně r. 2001). Je to spíše antologie – čítanka, zmiňující se o literátech zapomenutých, opomíjených. Nese podtitul *Z jiné historie české literatury (léta 1850-1940)*. Do zmíněné knihy se dostal i J.V. Švingr. Velé díky I. Wernischovi za mnohaletou editorskou přípravu! Díky za pomníček, který byl tímto počinem mému otci postaven!

S úctou a láskou vzpomíná Blanka Maršálková.

Z jednání staršovstva *Tomáš Jelínek*

Porada byla zahájena písní 706 z nového evangelického zpěvníku, úvahou z časopisu Český bratr na text L 21,34 „Střídmost a uměřenost“ od sestry farářky Elen Plizákové v podání bratra Bartoně a jeho modlitbou.

Staršovstvo schválilo zápis z minulé porady staršovstva a program dnešního jednání.

Bylo projednáno a rozhodnuto:

A. BOHOSLUŽBY

- Reminiscence:

- Staršovstvo děkuje bratru kurátorovi Fojtů za vedení výročního shromáždění a bratru Trusinovi za jeho přípravu.

- Konal se sborový večer o novém evangelickém zpěvníku, ekumenická bohoslužba za Ukrajinu, pověření seniorátního výboru a seniorátního odboru mládeže.

- bohoslužby v dubnu - viz poslední strana

- Setkání učitelů NŠ bude v sobotu 9. dubna, seniorátní setkání učitelů NŠ bude 30. dubna ve Zlíně.

- Dovoz účastníků bohoslužeb. Staršovstvo prosí o dovoz sestry Vojvodíkové a sestry Jedličkové.

B. DIAKONIE

- Ubytování uprchlíků: staršovstvo žádá bratr Hellera, aby s předstihem domlouval využití sborové kuchyně při sborových akcích.

- Křesťanská služba a modlitby: Bratr Polášek se postupně zotavuje, čekají ho lázně Chuchelná. Bratr farář Heller navštívil sestru Dobešovou a sestru Ligasovou - pozdravují. Sestra Bařinová má zlomenou nohu a je v Domově se zvláštním režimem.

- Staršovstvo souhlasí s prodloužením pověření bratra faráře Jana Krupy ke kaplanské službě v Diakonii VM.

- Bratr farář Heller bude na kaplanském kurzu Diakonie 31.3.-1.4. a 25.-26.4.2022.

C. SPOLEČENSTVÍ

- Seniorátní presbyterní konference bude v neděli 24. dubna v Zádveřicích od 9:30 (bohoslužby) do 13:00 se společným obědem. Za sbor se zúčastní: Martin Fojtů, Dobra Krupová, Tomáš Jelínek, Anna Jelínková.
- Inventarizační komise - staršovstvo navrhuje tyto sestry a bratry: Dobromila Krupová, Jarmila Valchařová, Tomáš Jelínek a Věra Široká. Komise sejde 31.3.2022 v 18:00 hod.
- Pěvecký sbor *Coro Valacco* předloží návrh smlouvy o sídle zapsaného spolku a o pronájmu prostor na zkoušky na faře.
- Synodální cesta - setkávání bude pokračovat
- Nácvik nových písní z Nového evangelického zpěvníku vždy v neděli od 9:15 hod v sále pod vedením sestry Líby Jelínkové. Staršovstvo děkuje.
- Třicátníci - další setkání bude v neděli 24.4. 2022 v 17:00 na faře.
- Výlet pro rodiny s dětmi v sobotu 23.4. 2022 od 15:00hod. Sraz u lípy na Kojetíně naproti Starému Jičínu.
- Sborový den s bratrem Danielem Ženatým bude 15.5. 2022.
- Sborový zájezd bude v termínu 17. - 18. září 2022.
- Bratr farář Heller objedná obaly na nové zpěvníky v ceně 7,- Kč/kus.

- Finanční informace k 28.3. 2022:

Pokladna: 46 578,- Kč

Účet: 169 357,- Kč

Saláry a dary hotově: 5 000,- Kč

Saláry a dary bankou: 26 597,- Kč

Sbírky: 123 770,- Kč, z toho pro potřeby sboru 5 830,- Kč, na Ukrajinu 102 400,- Kč, účelová sbírka 5 150,- Kč, ekumenické bohoslužby 7 650,- Kč.

Staršovstvo rozhodlo o určení sbírky na tisk (na časopis Český bratr) ve výši 2 740,-Kč.

- Hospodářské záležitosti

- Staršovstvo rozhodlo o realizaci branky vedle plotu v ceně do 40 000,- Kč.
- Byl realizován sprchový kout místo jedné kabinky ženského záchodu. Staršovstvo děkuje bratru Janu Zajíčkoví.
- Zbylá pískovcová dlažba bude použita na schody do dvora.
- Bratr Fojtů domluví s bratrem Zajíčkem a Frídou odkopání základů ve farním dvoře kvůli vlhkosti.
- Zlepšení přenosu obrazu a zvuku při streamování bohoslužeb - musí se vyzkoušet, jak propustný je kabel LAN od kamery do kanceláře. Technické řešení rozhodnou bratři: Bartoň, Heller, Fojtů, Nejedlý. Nová kamera by měla umožňovat záběr na tlumočníci do znakové řeči Ľubici Trusinové. Bratr farář Heller poprosí o tuto možnost sestru Ľubicu Trusinovou.

- Korespondence

Úřední pošta:

- Sbírka na tisk ČCE a jinou publikační činnost
- Fond klidného stáří

- Průvodní dopis SR
- Statut Fondu křesťanské služby
- Příklady poskytování příspěvku na bydlení
- pastýřský list k válce na Ukrajině
- nabídka tabulek k taláru pro ordinované

Informativní pošta:

- Postní doba a vztah k životnímu prostředí
- Průvodní dopis jménem poradního odboru SR pro otázky životního prostředí
- Postní kalendář ve formátu A3/A4
- Letáček k akci Autopůst
- Pozvání ke slavení společné česko-americké liturgie během postního období
- Pořad bohoslužby v ČJ, pořad bohoslužby v AJ
- Informace k Noci kostelů (10. 6. 2022)
- Pozvání na slavnostní bohoslužby s ordinací výpomocných kazatelů
- Online vzdělávací workshop „Walking with the God“ - letáček

Kandidáti na faráře - jedná se s vhodnými kandidáty.

D. MISIE

- Otevřený kostel - bude uvedeno v ohláškách, že hledáme dobrovolníky na službu
- „Táborák“ - setkání pro táborníky 11.4. 2022 v 16:30 hod. na faře
- Koncert Ensemble Baroque 12.4.2022 v 19:00 hod. v našem kostele
- Víkendovky Communio Viatorum: velcí 29.4. - 1.5.2022, malí 6.5. - 8.5.2022

Příští porada staršovstva - ve středu 27.4. 2022 v 18:00 hod.

Udalo se ve sboru

Jak funguje a jak by ještě mohl fungovat náš sbor - společné přemýšlení

Dobromila Krupová

Každou neděli po bohoslužbách jsme zváni na společné posezení u kávy a čaje v našem sborovém sále. Nejinak tomu bylo i v neděli 13.3. Co bylo jiné, bylo to, že jsme se chtěli společně zamyslet nad některými podněty, které zmínil br. farář Prejda na poslední sborové besedě. Byly to otázky, které si kladl sám sobě jako farář. Přesto v nás vyvolaly pocit, že nás vybízejí, abychom se zamysleli i my sami nad naším sborem, a to jak nad životem v něm, tak i nad tím, jak moc se otevíráme lidem kolem nás.

Zpočátku jsme trochu hledali, co je pro nás důležité. Zaznělo hodně podnětů, které určitě stojí za další promýšlení. Tady je několik z nich:

- Z čeho máme v našem sboru radost? Co se nám daří?

- Ve sboru se objevují nové aktivity (třicátníci, táborníci, noví učitelé NŠ); mají však vůbec jejich aktéři dostatečnou podporu (např. staršovstva)? Znájí je ostatní členové sboru?
- nezapomínat na představení lidí, kteří mají různé úkoly, jejich pověřování a požehnání ke službě
- Všichni máme nějaké obdarování, jímž můžeme sloužit ve sboru druhým; každý má možnost se zapojit.
- Neznamená to ovšem, že hodně obdarování lidé budou dělat všechno; o jednotlivé úkoly je potřeba se podělit, umět je delegovat na jiné lidi – a schopných lidí v našem sboru je hodně; budou i ochotní?
- Úkolem faráře a staršovstva je mimo jiné různá obdarování u jednotlivých členů sboru rozpoznávat, oslovovat je, vytvářet prostor pro práci, nebát se jiného pojetí.
- Je potřeba stále spoluvytvářet společenství bratří a sester, kteří se společně radují z radostné evangelijní zprávy, dovedou spolunést radost i trápení, přijímat se ve své odlišnosti atd.
- Takovéto společenství může samo o sobě působit misijně
- Nelze se však uzavírat do příjemné, ale nepropustné bubliny.

- Velké téma – misie směrem ven :
- Spolupráce s jinými církvemi
- Čtení bible na náměstí?
- Obnovit kurzy Alfa nebo dělat diskusní večery „nad biblí“ – pro hledající a přemýšlivé?
- Pomáhat slabším sborům
- ....

To jsou témata, která si z nedělního dopoledne pamatuji. A protože nás zaujala, chtěli bychom se alespoň nad některými z nich zamýšlet na sborovém večeru v dubnu.

Na závěr ještě slova br. faráře Prejdy: **Požehnání přichází „odjinud“ a jinde, než kde o to člověk prosí.** Nezapomínejme tedy prosit...

Zemřelí

Pan **Josef Langhammer** se narodil 17.9. 1927 v Praze. Základní školu vychodil v Praze-Nuslích, střední školu v Králíkách. Základní vojenský výcvik absolvoval v Milovicích, dále v Košicích a v Domažlicích. Posléze získal další vojenské vzdělání a odbornost.

Působil v Červené Vodě v chemickém učilišti, potom pokračoval jako starší učitel železničního vojska v Litoměřicích až do roku 1969. Po zrušení chemického vojska v Litoměřicích byl přeložen do Valašského Meziříčí jako starší učitel železničního vojska. Od roku 1972 vykonával funkci náčelníka organizační a mobilizační skupiny vojenského

učiliště ve Valašském Meziříčí, a to až do roku 1988, kdy odešel do starobního důchodu. Roku 1980 získal hodnost plukovníka železničního vojska.

Pro p. Josefa vždy hodně znamenala jeho rodina: V roce 1954 se oženil, z manželství se mu narodily 2 děti - dcera Eva a syn Pavel. V roce 1981 mu zemřela manželka. Statečně se tehdy o děti staral až do dokončení jejich studií. Po této době rodinný byt ponechal dětem a odešel bydlet za svou přítelkyní na Nádražní ulici ve Valašském Meziříčí, se kterou se blíže seznámili v zaměstnání.

Pomalou se přiblížil důchodový věk. Tu často a rád vzpomínal na prázdniny prožité u babičky a dědy v Novém Rychnově na Vysočině, kde měli malé hospodářství, truhlářskou dílnu a na vesnické prostředí vůbec. Snad pro tu podobnost s Vysočinou přilnul k Valašsku.

Přechod ze služebního procesu do důchodu řešili paní Marta s p. Josefem častým pobytem na chalupě na Santově. Tady byl šťastný - les, houby, borůvky i drobné zvířectvo - stejně tak i vnuci si s ním užívali těchto "darů".

Začaly však problémy se zrakem. Neléčený glaukom vedl k úplné slepotě na pravém oku a postupně pak i na oku levém. V souběhu s tím došlo i k velké ztrátě sluchu. Pan Josef byl trpělivý a s pomocí blízkých se ve známém prostředí vcelku orientoval. Ovšem čtení, psaní, televize apod. - to skončilo. Věrným průvodcem se mu stalo rádio.

Dlouholeté spolužití s přítelkyní Martou uzavírají v r. 2017 manželstvím. V osobním životě byl pan Josef trpělivý a skromný, rozvážný a odpovědný. Dával přednost pokojnému a nekonfliktnímu řešení vztahů a problémů vůbec.

S panem Josefem Langhammerem jsme se rozloučili 3.3. v obřadní síni. Ke vzkříšení jsme jej vyprovodili se čtením o uzdravení setníkova sluchy (Mt 8,5-13) a s Ježíšovým zaslíbením: *Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.* (Mt 5,9).

Pana Josefa jsem poznal jako člověka skromného a trpělivého, jako toho, o koho je pečováno a kdo se snaží to svým blízkým nekomplikovat. Byl člověkem zásadovosti, ale i benevolence, dobré vůle - vzpomínám si, jak mi vyprávěl o různých místech, kam byl jako voják poslán, a jak mi vyprávěl o tom, jak byl hned po škole poslán do jižních Čech na kontroly dodávek mléka a jak byl benevolentní vůči lidem, kteří za války třeli bídu. Z jeho vyprávění jsem vnímal výrazně, že chtěl především zabezpečit rodinu a tomu všechno podřizoval. Měl velkou paměť, občas jsem žasnul nad tím, jaké detaily si pamatoval. To, co se ale vinulo našimi rozhovory především, byla jeho vděčnost - za dlouhý život, který mu byl dán, za své děti i za druhou rodinu, kterou dostal jako druhou životní šanci. Krásně vzpomínal na to, jak se s paní Martou seznámili...

Ježíš říká, že ti, co působí pokoj, budou nazváni syny Božími. Poznat, že jsme Boží děti, synové a dcery, znamená poznat Boží otcovskou lásku, i to, že do nás Bůh mnoho vložil, a také, že i když si jdeme v životě někdy svou cestou, nepřestáváme být Božími dětmi, nepřestáváme patřit tomu, který nás povolal do života, po celý čas života nás skrytě podporuje a na konci života na nás čeká s otevřenou náručí. D. Heller

Diakonie Valašské Meziříčí

Adresa: Žerotínova 1421, Valašské Meziříčí, 757 01

Telefon: 571 629 084 – recepce

Email: info@diakoniev.cz

www.diakoniev.cz

Číslo účtu: 115-2766120267/0100

Brigáda k údržbě zahrady

20. 4. v 15 hodin se uskuteční v hospici CITADELA brigáda k údržbě zahrady.

Vítání jsou všichni ochotní pracovníci. V 17. 30 zakončíme brigádu společným opékáním masitých i nemasitých dobrot.

Sbírka Diakonie na pomoc Ukrajině

V reakci na útok ruské armády na Ukrajinu Diakonie otevřela veřejnou sbírku na podporu lidí na Ukrajině zasažených ozbrojeným konfliktem. K dnešnímu dni - 1. 3. 2022 máme na sbírce přes 4,6 mil. Kč. Děkujeme! První peníze jsme již v pátek odeslali naší partnerské organizaci Otcův dům, která se stará o osiřelé děti a v pondělí šla platba také Organizaci Dům milosrdenství, která pomáhá lidem bez domova přímo v Kyjevě. Zatím mohou disponovat svými účty.

Výtěžek sbírky půjde dále na podporu obyvatel Ukrajiny, kteří museli opustit své domovy a také na pomoc nejzranitelnějším skupinám, které Diakonie dlouhodobě podporuje prostřednictvím svých ukrajinských partnerů.

Naše partnerské organizace potřebují pomoci při zajištění bezpečnosti vlastních klientů a také na podporu lidí, kteří v důsledku konfliktu přijdou o střechu nad hlavou. Vytvářejí zásobu léků, trvanlivých potravin, spacáků a dalších potřeb. Evakuují do bezpečí děti a ženy.

Své dary můžete posílat na sbírkový účet Diakonie 292949292/0300 s variabilním symbolem 2022 nebo sbírku podpořit prostřednictvím dárcovských SMS ve tvaru DMS na číslo 87 777: DMS DIAKONIESVET 30, DMS DIAKONIESVET 60, DMS DIAKONIESVET 90. Cena DMS je 30 nebo 60 nebo 90 Kč. Více na www.darcovskasms.cz.

Na 19. 6. plánujeme Den Diakonie.

Hledáme kuchaře. Více informací na webu.

Srdečně zveme:

10.4. – 6. neděle v postu (Květná)

10:00 h – bohoslužby s kázáním pro děti

14.4. – Zelený čtvrtek

18:00 h – bohoslužby s večeří Páně

15.4. – Velký pátek

10:00 h – bohoslužby se čtením pašijí a večeří Páně

17.4. – Slavnost vzkříšení Páně (Boží hod velikonoční)

10:00 h – bohoslužby s večeří Páně

24.4. – 2. neděle velikonoční

10:00 h – bohoslužby s večeří Páně

1.5. – 3. neděle velikonoční

10:00 h – bohoslužby s večeří Páně

Bohoslužby začínají od 10.00 hodin (br.f. Heller slouží od 8.30h ve sboru v Jablůnce). Souběžně probíhá nedělní škola. Vítačí služba v neděli otevírá kostel a faru vždy nejpozději v 9.30, aby ti, kdo přijdou např. od autobusu, mohli počkat na bohoslužby v teple. V termoskách v sále je nachystaná horká voda na zalití čaje nebo kávy. * Prosíme všechny, kdo nemají možnost dopravit se na bohoslužby hromadnou dopravou, ale i ty, kteří jsou hůře pohybliví, aby kontaktovali br. faráře, který pro ně domluví s ochotnými řidiči *dovoz na bohoslužby*.

Všechny bohoslužby a koncerty probíhají za dodržování platných epidemiologických opatření a jsou vysílány v přímém přenosu na kanálu YouTube „ČCE Valašské Meziříčí“

(<https://www.youtube.com/channel/UCz2kfczA4FsRVzAqEqFw5jw>)

Biblická hodina: čtvrtek v 16.30 hodin (16.30-16.45 modlitby za Ukrajinu – kdo chce, může se modlit v tomto čase doma)

Setkání rodičů s malými dětmi: úterý v 15.15 hodin

Mládež: po domluvě (777342910, obvykle v pátek v 19 hodin)

Sborový večer: 11.4. v 18:00 hod. v sále – *o našem sboru* (otázky ze sborového dne, viz článek D. Krupové)

Třicátníci: v neděli 24.4. v 17:00 hodin

Táborák (setkání pro táborníky): 11.4. v 16:30 hod. v sále

Výuka nových písní – v neděli vždy od 9:15 hod. v sále

Další informace najdete na naší webové stránce

valasske-mezirici.evangnet.cz.

Bohoslužby v Domově pro seniory: v úterý co 14 dní ve 14 hod. (12.4., 26.4.)

Farní sbor ČCE ve Valašském Meziříčí

Blahoslavova 3

757 01 Valašské Meziříčí

telefon do kanceláře:

571 161 560

e-mail: [valasske-](mailto:valasske-mezirici@evangnet.cz)

mezirici@evangnet.cz

číslo účtu

u Poštovní spořitelny:

190396260/0300

[http://valasske-](http://valasske-mezirici.evangnet.cz)

[mezirici.evangnet.cz](http://valasske-mezirici.evangnet.cz)

[https://www.facebook.com](https://www.facebook.com/evangelicivalmez)

[/evangelicivalmez](https://www.facebook.com/evangelicivalmez)

Úřední hodiny:

kdykoli dle dohody

Farář Daniel Heller

mobil: 777 342 910

pevná linka: 571 161 561

daniel.heller@evangnet.cz

Pastorační pracovník

Libor Nejedlý

mobil: 737 087 308

libornejedly77@gmail.com

Pokladník Eva Janírková

mobil: 777 344 994

Redakce:

Vydáno 7. 4. 2022.

Příspěvky, ohlasy

a připomínky přijímá:

Alena Hellerová

mobil: 732 207 280

alebuc@post.cz